

Bilag.

Finansministeriet.

København, den 27. Marts 1905.

Udvalget har i Skrivelse af 4. Marts f. A., jfr. Skrivelse af 17. Januar d. A., udbedt sig efter en af Finansministeriet foretagen Undersøgelse meddelt Oplysning om, hvilke Statsemployer der overhovedet egner sig til Besættelse med Kvinder, samt hvilke Vilkaar det maatte være ønskeligt at sætte for Kvinders Ansættelse i Statsemployer, saaledes navnlig angaaende Ægteskabs Virkning med Hensyn til Ansættelse og Forbliven i Embedet samt Pensioneringsregler; ligeledes angaaende Mand og Hustrus samtidige Væren i Embede og denne Kendsgernings Virkning f. Eks. paa Mandens Forpligtelse til at sikre Hustruen Overlevelsere.

Saaledes foranlediget skal man herved bemærke følgende:

Efter den forholdsvis korte praktiske Erfaring, der endnu kan have med Hensyn til Kvinders Evne til at gøre Fyldest i Statsemployer eller saadanne Stillinger, der kunne stilles i Klasse med dem, er det formentlig vanskeligt med Bestemthed at udtale sig om, hvilke Statsemployer der overhovedet egner sig til Besættelse med Kvinder, og hvilke ikke; man kan neppe komme Spørgsmaalets Besvarelse nærmere end til at sige, at der selvfølgelig er en Del Embeder, saaledes navnlig de militære Embeder, som ifølge deres Natur ikke egne sig for Kvinder, samt at der derhos under forskellige civile Etater, som for Eksempel Toldtaten, Postetaten og Statbanevæsenet, ligeledes er Embeder, der ikke egne sig for Kvinder, fordi de ved at stille Krav om Arbejde baade ved Nat og ved Dag og i al Slags Vejr under aaben Himmel forudsætte et saadant Maal af legemlige Kræfter og Evne til at udholde Strabadser, som Kvinder i Almindelighed ikke ere i Besiddelse af.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Vilkaar det maatte være ønskeligt at sætte for Kvinders Ansættelse i Statsemployer, da skønnes det ikke rettere, end at disse maa være ganske de samme som for Mænds Ansættelse. Uddannelsesbetingelserne maa være ganske de samme; der maa stilles de samme Fordringer til Eksamen og praktisk Foruddannelse.

Med Hensyn til Lønningsspørgsmaalet kunde man maaske mene, at Kvinden kunde lade sig nøje med en ringere Løn, idet Manden som Familiens Forsørger har flere og større Udgifter end Kvinden; men dels er Manden ikke altid Familieforsørger, og han faar dog ikke ringere Løn af den Grund, og omvendt kan Kvinden være Familieforsørger; dels synes Retfærdighed at tale for, at et Arbejde ikke bliver ringere lønnet, fordi det udføres af en Kvinde, da hendes Arbejde ikke kan anses for at være af ringere Værdi end Mandens.

Med Hensyn til Pensionsretten bør Kvinden, naar der gives hende Adgang til Ansættelse i Statsemployer, formentlig stilles lige med og altsaa pensioneres efter ganske de samme Regler som Manden; der skønnes ikke at være nogen Grund til, at Kvinder skulde pensioneres efter ugunstigere Regler end Mænd, og paa den anden Side synes der heller ikke paa Forhaand at være Grund til at stille Kvinder gunstigere end Mænd med Hensyn til den Alder, ved hvis Opnaaelse Afsked med Pension uden videre kan forlanges.

Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om, hvilken Indflydelse Ægteskabs Indgaaelse bør have med Hensyn til Kvinders Ansættelse, i og Forbliven i Em-